

Mimikrija

Milas, Monika

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:174250>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-01-27**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

ZAVRŠNI RAD
MONIKA MILAS
„Mimikrija“

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti
Ilica 85
Mentor: red.prof.dr.art. Robert Šimrak

Monika Milas is a multi-award-winning author and journalist who has written for the Guardian, the New York Times, and the BBC. She is also a frequent speaker at international conferences and has been featured in the New York Times, the Guardian, and the BBC.

MONIKA MILAS

M I M I K R I J A

Moj likovni izričaj je uvijek pratio crtež s gustim nanosom tuša - stvarali su mi unutarnje zadovoljstvo i osjećaj velikog raspona slobode tokom rada . Apstraktni crno bijeli crteži nastajali su u potrebi za prikazom svog unutarnjeg stanja emocije .. Zanima me ono što me okružuje . Energija nevidljiva oku koja nas u jednu ruku dijeli a u drugu ruku spaja. Stvarajući razmišljam, isključivo o toku linije , stoga moje radove obilježava naglašena ritmičnost. Crnim tušem bijelom papiru gotovo podsvjesno projiciram svoje osjećaje u trenutku kojem jesam, otvarajući mnoštvo načina interpretacije. Koristim papir i platno kao medij , on formatom istodobno uspijeva i ne uspijeva zadovoljiti moje potrebe, iako se radi o dijelovima diptiha i triptiha velikih dimenzija, ispunjavaju prostor i dominiraju njime. Ono čime se moram izraziti pojavljuje se na slici , s ostalim elementima uključen je u čitav lanac poteza i napetosti. Ali to je samo vanjska struktura koju sam tokom 4. godine studija krenula razrađivati kako stvoriti rad u prostoru a idalje držeći se svog stila. Eksperimentii s različitim materijalima odmaknuli su me od crteža pa me tako procedura rada odvela u više različitih smjerova odjednom. Uporedno s radom na instalacijskim objektima ,radila sam na 3d vizualnim eksperimentalnim videima koji su svoju učinkovitost pokazali nakon ulaska u kolektiv mediumvoement, u različitim eventima u spajanju audio vizualnih frekvencija našla sam radost i odmak od tradicionalnog likovnog ispunjavanja

Motiv u instalacijama i slikama ostao je i idalje stalno prisutan kao opće duhovno stanje slike; on je, naime, postojao u mojoj svijesti kao neka vrsta regulatora kompozicijskih zamisli koje su, međutim, u samom toku realizacije slike mogle doživjeti znatna udaljavanja od svake predmetne jednoznačnosti. Dobivene su tako cjeline koje u općem utisku prizora nose obilježje apstraktnog, dok se u isto vrijeme, u mnogim pojedinačnim dijelovima forme, mogu i nadalje, s manje ili više prepoznatljivosti, čitati određeni predmetni sadržaji .Postepeno formiram određeno shvaćanje o suštini i karakteru svoje ekspresije, shvaćanje koje sam u svojim osnovnim crtama slijedila neke od važnih europskih pokreta (fovizam, kubizam, ekspresionizam , a u poslijeratnom periodu , apstraktni pejzažizam , enformel, gorgoa i nova figuracija) koji su ili neposredno nastajali u Parizu ili su u Parizu bili potvrđeni kao dominantni jezici određenog povjesnog trenutka. Nalazim bliskost i utjecaj tih stilova među kojima su se i nalazila glavna žarišta europske apstrakcije . Također poveznice u svome radu pronašla sam u konstruktivizmu, neoplasticizmu imaju negativan stav prema tradiciji i dekorativnim elementima. Rabe i zalažu se za nove građevne materijale (željezo, armirani beton, staklo, aluminij ..) Smatram da moji radovi govore o nefigurativnim i nepredmetnim apstraktnim oblicima, misleći pri tom pod terminom ne figurativnost; odsutnost predmeta iz zbilje, ali dopuštajući mogućnost najrazličitijih vizualnih i duhovnih referencija između moje svijesti i vanjskog svijeta . Točnije, oblici koje spominjem nastaju više procesom apstrahiranja forme od jedne polazne predmetne ideje, koju karakterizira harmonija, kompozicija i struktura ,akcija i spontani oblik povezan s lirskom apstrakcijom . Točnije, oni oblici kod kojih je njihova izvedba u procesu što samostalnije vođena kroz moment stvaranja, plastične instalacije dok za razliku od momenta naracije i direktne simbolike, što je i dalje ostala dominantna namjera u postojećim ekspresionističkim, nadrealističkim i neofigurativnim pravcima.

Nove forme dovode me do eksperimenata i fizički opipljiv prikaz energije, transformiram ih u forme izražene neoasocijativnosti. Radovi nastaju s ciljem pobuđivanja osjećaja putem vizualnog podražaja, ali osjećaja koji ne trebaju biti definirani. Na taj način, moja vlastita energija prenosi se na papir, platno ili skulpturu te dijeli s promatračem. Poziva nas da ju osjetimo na duboko individualan način. Realizirajući ideju i koristeći se jednostavnim materijalom, dolazi do preinake materijala u jednu novu organsku materiju. Procesom miješanja vode s ljepljivom u kojoj su plahte i folije okupane idejom, dobivam interesantnu podlogu za rad - u njoj se kompozicije rađaju. Pa tako uz preinake dolazi do improviziranih masa koje stvaraju sliku u prostoru, postaju trodimenzionalne te se udaljavaju od tradicijskih mjerila. Radi se o osjećajima trenutnog stanja i velikoj skali života. Oblici instalacija i slika ne bi uspoređivala u strogom apstraktnom karakteru, već se i unutar njih osjeća, manje ili više, neka nostalgija za impresijom prirodne forme, bez granica u formatu. Prikrivenom ali

ipak prisutnom pogledu na današnjicu i naše društvo, daje nam jednu novu stranu i mogućnost života, neovisno od temi, neovisno od njenih pojedinosti, neovisno o sklopu tih pojedinosti. Tako nakon potresa u zagrebu počela sam ne planirano rabiti žutu i zelenu koje su produkt mojeg vremena provedenog u izolaciji i rezultirane su nostalgijom ka prirodi i krajoliku. Uživam u procesu rada i stvaranju bez previše promišljanja o tome što će rad predstavljati jer on zapravo u tome trenutku stvaranja, ništa ne prikazuje, ništa ne predviđa, i naposljetku, nema direktno značenje. Korištenjem jednostavnog i prepoznatljivog materijala (u ovom slučaju bakinih starih plahti) dolazi do preinake materijala u jednu novu organsku formu, a time se postiže i novo značenje. Procesom miješanja vode s ljepljivom za parket, umače plahte te dobivam interesantnu podlogu za rad. "Boja i trag koju ostavlja ljepljivo, podsjećaju me na pijesak i pustinju. Vjetar što ostavlja tragove na pješćanim planinama, prašinu oronule cigle, nostalgični pogled na krajolik.." Oblikom tkanine manipulira u fazi sušenja, tim činom nastaju apstraktni i ne predvidivi oblici. Također koristi sprejeve, akrilne te uljane monokromne boje. Naknadno uviđam i povezujem svoju energičnu prirodu i uvijek slušam intuiciju koja se pojavljuje kao predosjećaj, inspiracija, telepatija s osjećajem ugone. Ispoljavajući svoju podsvijest vrlo temperamentno i spontano, na kraju i dalje prikazujem društvo u kojemu se krećemo. Prikazati se s osjećajem bez previše tematiziranja, i zatim ostaviti gledatelju/promatraču prostora za njegovu osobnu teoriju kuta gledanja. Ali kao što kamen u krajoliku samo postoji, a ipak ima svoju svrhu - tako moji radovi reflektiraju ideju nepredvidljivosti duha i samo postojanja. Korištenjem jednostavnog i prepoznatljivog materijala (u ovom slučaju bakinih starih plahti) dolazi do preinake materijala u jednu novu organsku formu, a time se postiže i novo značenje. Procesom miješanja vode s ljepljivom za parket, umače plahte te dobivam interesantnu podlogu za rad. "Boja i trag koju ostavlja ljepljivo, podsjećaju me na pijesak i pustinju. Vjetar što ostavlja tragove na pješćanim planinama, prašinu oronule cigle, nostalgični pogled na krajolik.." Oblikom tkanine manipulira u fazi sušenja, tim činom nastaju apstraktni i ne predvidivi oblici. Također koristi sprejeve, akrilne te uljane monokromne boje.

Naknadno uviđam i povezujem svoju energičnu prirodu i uvijek slušam intuiciju koja se pojavljuje kao predosjećaj, inspiracija, telepatija s osjećajem ugone. Ispoljavajući svoju podsvijest vrlo temperamentno i spontano, na kraju i dalje prikazujem društvo u kojemu se krećemo. Prikazujem osjećaje bez previše tematiziranja, i zatim ostavljam gledatelju/promatraču prostora za njegovu osobnu teoriju kuta gledanja. Ali kao što kamen u krajoliku samo postoji, a ipak ima svoju svrhu - tako moji radovi reflektiraju ideju nepredvidljivosti duha i samo postojanja.

PROCES I NASTANKA RADA

